

V. fol. 140. p. 2. Incipit Prefacio in libris Anselmi cantuariensis. Episcopi Cur deus homo. Ita: Opus subditum quod propter quosdam qui antequam (perfectum) et exquisitum esset &c. Rogat Anselmus sub finem, ut Transcriptores semper Capitula praelegant utriusque Libri. Paruit Noster. Verum post illa, tanquam Deus ex machina, compareret Prologus Anselmi De incarnatione verbi, et eo absolute demum inchoat Liber I. Cur Deus Homo hoc tenore: Sepe et studiose à multis rogatus sum &c. Quod quomodo acciderit, non dispicio. Prologus iste legitur Edit. Paris. 1721. p. 41. f. nostrum vero Opus, quod in Codice integrum et satis fincerum est, p. 74. Ad calcem iterum jacet: Explicet Anno 91. in die Nicomedis.

VI. fol. 161. p. 2. De diuinis nominibus. Disquirat Theologus de vario significatu & Deus, Deitas, Divinitas, divina Natura, divina Substantia, divina Essentia, substantia vel natura Patris, substantia uel natura Filii, de Trinitate et Generatione in Diuinis. Init: Hoc nomen deus quinque (modis?) accipitur pro tota trinitate ut creauit deus celum et terram &c.

VII. fol. 163. Incipit expositio Canonis. Puta Missae. Lectio, ut videtur, scholastica hujus ingressus: In nomine domini — In decretis de consecratione distinctione 2^a art. 2°. Alexander 5us a petro. Nihil in sacrificiis maius esse potest &c. De tribus pertractat: 1° de causis et dispositionibus ce-

lebracionem missae precedentibus. 2° de sollempnitate missae. et de mysterijs in eius celebratione concurrentibus. 3° de nominibus huic officio conuenientibus. Definit in Historiolam Sacerdotis Parisini, quem Daemon magnum furem dixit, quod post Missam omitteret semper Orationem illam: Placeat tibi sancta trinitas &c.

VIII. fol. 179. Συλλογή Sermorum de Festis Domini, B. V. Mariae et variorum Sanctorum, item de ultimis Temporibus, de novo Sacerdote, et de Fidelibus defunctis, nullo certo ordine, neque auctore, nisi, quod fol. 231. p. 2. habetur Sermo Magistri Thome de Confessione, et fol. 236. Sermo magistri baltheri theologie de passionem domini.

CCCLXXXVI.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. U. 255

Folior. 113. f. per duas columnas probe exaratus, rubricis distinctus, et, ut in fronte notatur, a M. Nicolao de Dinckelspuchel datus ad Librariam Collegij ducalis Homiliarium est Gregorij M. in Evangelia, praemissa primum ad Secundum, quem Codex non Episcopum, sed Coepiscopum vocat, Epistola, dein XL. Evangeliorum, in quae totidem habitae sunt Homiliae, Initiis, ad quorum calcem minio: Gregorij Pape vrbis rome numero XL. explicant capitula, et continuo: Omelie de diuersis lectionibus evangelij. Hae porro decurrunt, ut in edit. Maur. Paris. T. I. 1705. col. 1436. f. nisi

nisi quod inter *Homiliam* XX. et XXI. inserta sit, quam *Mauriani* *Orationem ad Plebem de Mortalitate* adpellant, et post omnes *Homilias* ad col. 1660. remittunt. Haec in Codice terminatur: *sententia postposita dampnationis parcat*; nec adjunctam habet illam *Litaniarum* dispositionem. Et vero lectio mox adlata praeferenda videtur Maurianae: *a sententia postposita dampnationis parcat*, et plures aliae, quae non erant in Editorum Codicibus, occurrunt. Ita v. g. in fine *Hom. XXXI.* non spernendum: *quia tergent citius transeuntes lacrimae maculas, ut ad gaudia mansura pervenire mereantur*, pro: *quia tergent citius transeuntes lacrimas mansura gaudia*; quod Edita habent. Adjecta est in Codice Series quaestionum genealogicarum in Initium Evangelii *Matthaei* inscripta: *Omelia lectionis eiusdem*, et inchoans: *Querendum est quare sic exorsus est evangelium* &c. Verum boni illi Majores ad *Homiliam* fatis esse rebantur, si cuicumque *Traetationi* ad calcem adpenderent: *Qui vivit et regnat* &c. In praesenti excitatur *Beatus Augustinus*.

Nummus in abbatum cameris retinet dominatum.

CCCLXXXVIII.

U. 95 Codex membraneus lat. Sec. XII. Folior. 110. 4. luculente scriptus, et quibusdam ternionibus re-scriptus, raso priore Evangeliorum, ut docent quaedam vestigia, textu, rubricis item distinctus con-

CCCLXXXVII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3088 XII. Folior. 82. f. min. pulcre perscriptus, rubricis distinctus, et olim *Montis Pomerii* Ord. *Cisterc.* valles ceterum amantis, praemissis Capitum Titulis ita minio insignitur: *Incipit Liber Pastoralis cure beati Gregorii. pp. Urbis Rome.* Opus extans edit. *Maur. T. II. Paris. 1705. col. 1.* et a me saepius jam relatum infit: *Pastoralis cure me pondera fugere delitescendo voluisse* &c. Textus sinceritate non adsequitur Edita, quanquam secundis curis adjunctus; imo hae curae non semper felices fuerunt. Ita, ubi c. 2. recte legebatur: *dum, qui pigmentorum uim nesciunt, uideri medici carnis erubescunt*, pejus nunc: *dumque pigmentorum uim nesciunt, uideri medici carnis non erubescunt*. Post Operis clausulam, qui pravus mos non paucos Codices foedavit, calamum quis expertus inter alia *αλογα* hunc versum adscripsit:

tinet S. Gregorii M. *Pastorale* absque divisione in Libros, Capitumve numeris decurrens, multatum vero post fol. 60. membrana una, post fol. 78. altera, et in fine *Codicis* tertia ita, ut definat in haec *Partis* IV. verba: *legalis thori conubium deferens corruptori* — —

Ini-